

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รังสิต กรมธนชาตนาทนเรนทร

พระยามานวราชเสวี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๕

เป็นปีที่ ๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๘๓ เล่ม ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๕ ธันวาคม ๒๕๔๑

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันและ
เวลาประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่

(๑) บทบัญญัติมาตรา ๓ ถึงมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๗
และมาตรา ๑๘ ให้ใช้สำหรับการจัดเก็บภาษีเงินได้ - ชาติ
ซึ่งพึงประเมินเรียกเก็บในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

(๒) บทบัญญัติมาตรา ๒๐ ถึงมาตรา ๒๒ ให้ใช้สำหรับ
การจัดเก็บภาษีโรงค้า ซึ่งพึงประเมินเรียกเก็บในปี พ.ศ.
๒๕๕๐ เป็นต้นไป

(๓) บทบัญญัติมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ ให้ใช้
สำหรับการจัดเก็บภาษีการธนาคาร การเครดิตฟองซิเอร์
การออมสิน และการประกันภัย ซึ่งพึงประเมินเรียกเก็บ
ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ ธันวาคม ๒๔๘๘

(๔) บทบัญญัติมาตรา ๓๐ (๑) และ (๒) ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๐ เป็นต้นไป

(๕) บทบัญญัติตั้งแต่มาตรา ๓๑ ถึงมาตรา ๓๕ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๐ เป็นต้นไป

(๖) บทบัญญัติมาตรา ๓๖ ให้ใช้สำหรับการจัดเก็บเงินช่วยการประมณกิจจานุเบกษา พ.ศ. ๒๔๘๐ - ๒๔๘๑ เป็นต้นไป

(๗) บทบัญญัติมาตรา ๓๘ สำหรับภาษีโรงเรือนที่ดิน ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในอนุมาตรา (๑) และ (๒) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เงินเดือน ค่าจ้าง โบนัส เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินค่าเช่าบ้าน บ้านที่นายจ้างให้อยู่โดยมิต้องเสียค่าเช่าหรือประโยชน์เพิ่มอย่างอื่น ซึ่งนายจ้างจ่าย หรือให้แก่ลูกจ้างของคนเป็นค่าจ้างแรงงาน

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๒๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

(๒) เบี้ยประชุมกรรมการ บำเหน็จกรรมการ โบนัส กรรมการ ค่าธรรมเนียม ค่านายหน้า หรือเงินที่ได้เนื่อง จากหน้าที่ตำแหน่งงานอย่างอื่น ที่คำนวณจากที่ระบุไว้ใน กฎหมายอื่น หรือประโยชน์อย่างอื่นซึ่งได้รับเพิ่มขึ้น "

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๒ (๕)

" (๕) เงินเพิ่มพิเศษประจำตำแหน่ง และเงินค่าเช่า บ้าน หรือบ้านที่ให้อยู่โดยไม่ต้องเสียดำเช่าสำหรับ ข้าราชการสถานทูต หรือสถานกงสุลไทยในต่างประเทศ "

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

" มาตรา ๕๒ ทวิ ให้ใช้บังคับประเพณีตามมาตรา ๕๑ (๑) ละเฉพาะที่จ่ายเป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน หรือ ถ้าได้จ่ายครั้งเดียวในปีหนึ่ง " ต้องเป็นกรณีการจ่ายเมื่อได้ ออกจากงานแล้วโดยเด็ดขาด กรณีดังกล่าวนี้ยอมให้ หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการอาชีพ ร้อยละ ๒๐ "

ตอนที่ ๘๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในอนุมาตรา (๑) และ (๒) ของมาตรา ๔๓ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ถ้าเป็นบ้าน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น หรือแพ ขอมให้หัก

(ก) ค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ ๒๐ สำหรับ ขดเชยค่าเช่าที่ดิน เบี้ยประกันภัย ค่าซ่อมแซม และค่า ใช้จ่ายอื่น ๆ

(ข) ค่าภาษีโรงเรือนและที่ดิน หรือภาษีเรือ โรงร้าน ตึก แพ ตามอัตราที่ระบุไว้ในกฎหมายนั้น ๆ ใน ปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว และ

(ค) ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมสำหรับทรัพย์สินนั้นเท่าที่ จ่ายจริง

(๒) ถ้าเป็นที่ดินใช้ในการเกษตรกรรม ขอมให้หัก

(ก) ค่าใช้จ่ายเป็นการเหมา ร้อยละ ๑๐ สำหรับ ขดเชยค่าบำรุงที่ดินและค่าเช่าที่ดิน

(ข) เงินช่วยบำรุงท้องที่ตามที่ไ้ชำระไปในปีภาษี ที่ล่วงมาแล้ว และ

ตอนที่ ๔๓ ได้มี ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๕

๑. ดอกเบี้ยจำนองสำหรับทรัพย์สินนั้นเท่าที่
จ่ายจริง "

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งประมวล
รัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๕๑ เป็นได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ เมื่อ
ได้หักตามมาตรา ๕๒ ทวิ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕
และมาตรา ๕๖ แล้ว ให้ได้รับลดหย่อนอีก ดังต่อไปนี้

(๑) ดอกเบี้ยที่ผู้ต้องเสียภาษีมีสามหรือกรียาอยู่
กันตลอดปีภาษีที่แล้วมาแล้ว ซึ่งต้องประเมินเรื่องกลับภาษี
เงินได้เสมือนเป็นดอกเบี้ยตามมาตรา ๕๑ ตร

(๒) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับส่วนตัวและ
สามหรือกรียา ๑,๕๐๐ บาท

(๓) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับบุตรซึ่งยัง
ไม่บรรลุนิติภาวะ หรือไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความ
สามารถ อันอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูและยังมีชีวิตอยู่
คนละ ๕๐๐ บาท และมีให้ลดหย่อนให้สำหรับบุตรที่เงิน
ได้พึงประเมินในปีภาษีที่แล้วมาแล้วตั้งแต่ ๕๐๐ บาทขึ้นไป

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๖ ธันวาคม ๒๔๘๘

(๒) ในกรณีที่ผู้ต้องเสียภาษีมีสามหรือกรียาอยู่ร่วมกัน
บางเวลาในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว

(ก) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับส่วนตัว
๑,๒๐๐ บาท

(ข) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับ สามหรือ
กรียา ๖๐๐ บาท

(ค) ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับบุตรซึ่งยัง
ไม่บรรลุนิติภาวะ หรือไร้ความสามารถ หรือเสมือน
ไร้ความสามารถ อันอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูและยังมี
ชีวิตอยู่คนละ ๕๐๐ บาท แต่มิให้ลดหย่อนให้สำหรับบุตร
ที่มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วตั้งแต่ ๕๐๐ บาท
ขึ้นไป

(๓) ในกรณีที่ผู้ต้องเสียภาษีให้เป็นการลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับส่วน
ตัว ๑,๒๐๐ บาท ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับบุตร
ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือไร้ความสามารถหรือเสมือน
ไร้ความสามารถ อันอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูและยังมี
ชีวิตอยู่คนละ ๕๐๐ บาท แต่มิให้ลดหย่อนให้สำหรับบุตร

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๓. ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

ที่มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วตั้งแต่ ๕๐๐ บาท ขึ้นไป

การลดหย่อนสำหรับบุตรนั้น ให้ได้รับตลอดทั้งปีไม่ว่าจะมีบุตรในเวลาใดระหว่างปี หรือบุตรจะตายในระหว่างปีก็ตาม ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ เงินได้พึงประเมิน เมื่อได้หักตามมาตรา ๔๒ ทวิ มาตรา ๔๓ ถึงมาตรา ๔๗ แล้ว เหลือเท่าใดเป็นเงินได้สุทธิที่ต้องเสียภาษีเงินได้ในชั้นต่าง ๆ โดยอัตราดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนเงินได้สุทธิตั้งแต่ ๑,๐๐๐ บาทลงมาให้เสีย ๖ ใน ๑๐ แห่งอัตรากำหนด

(๒) จำนวนเงินได้สุทธิที่เกินกว่า ๑,๐๐๐ บาทขึ้นไป ให้เสียในอัตรากำหนดสำหรับจำนวนเงินนั้น

(๓) จำนวนเงินได้สุทธิที่เกินกว่า ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป ให้เสียภาษีเสริมอีกตามอัตรากำหนดสำหรับจำนวนเงินนั้น

อัตรากำหนดและภาษีเสริมให้เก็บไปตามที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตรากำหนดภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งประมวล
กฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๐ ให้เพิกถอนต่อไปนี้เป็นเวลา ๕๕ ทวิ
แก่ประมวลรัษฎากร

“ มาตรา ๔๕ ทวิ ในบทที่สามบัญญัติว่า สามีกับ
บุตรผู้เยาว์ก็ดี สามีภริยากับบุตรผู้เยาว์ก็ดี ภริยากับบุตร
ผู้เยาว์ก็ดี บิดาหรือมารดาเก็บบุตรผู้เยาว์ไว้ดี เป็นผู้ถือหุ้น
ในหุ้นส่วนจึงมีสิทธิติดทุกผล และในหุ้นส่วนนั้นไม่มีผู้ถือ
หุ้นอื่น หรือมีผู้ถือหุ้นอื่นไม่เกิน ๕ คน และผู้ถือหุ้นอื่น
ถือหุ้นไม่เกินกว่าร้อยละ ๕๐ ของเงินทุน ให้ถือว่าเงินได้

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๑๖

จากกิจการของหุ้นส่วนจะเพราะส่วนของบุคคลต่างๆ ในครอบครัวที่กล่าวเป็นเงินได้ของบุคคลคนเดียว คือเป็นของสามี ในกรณี ๔ กรณีที่กล่าวในลำดับแรก หรือเป็นของบิดา หรือมารดาในกรณีที่กล่าวในกรณีสุดท้าย

ถ้าสามีภริยาหย่าขาดจากกัน ในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เงินได้ส่วนของภริยาที่ได้รับในปีนั้น ให้ถือเป็นของภริยา

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ บุคคลทุกคน เว้นแต่ผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ ถ้ามีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเป็นจำนวนเกินกว่า ๑,๒๐๐ บาท ให้ยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ตนได้รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งข้อความอื่น ๆ ตามแบบที่อธิบดีกำหนด

ตอนที่ ๘๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

ต่อเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งภายในเดือนกุมภาพันธ์
ทุก ๆ ปี

ในกรณีที่คณะบุคคลซึ่งมิใช่นิติบุคคลประกอบกิจการ
เป็นหุ้นส่วนได้รับเงินได้พึงประเมิน นอกจากบุคคลซึ่งเป็น
หุ้นส่วนต้องยื่นรายการดังกล่าวแล้ว ให้คณะบุคคลนั้นยื่น
รายการตามแบบที่อธิบดีกำหนด แสดงรายการเกี่ยวกับ
หุ้นส่วนและข้อความอื่นอันควรแก่เรื่อง ต่อเจ้าพนักงานซึ่ง
รัฐมนตรีแต่งตั้งภายในเดือนกุมภาพันธ์ทุก ๆ ปีด้วย "

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งประมวล
รัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" มาตรา ๕๗ ถ้าผู้มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วง
มาแล้ว เป็นจำนวนเกินกว่า ๑,๒๐๐ บาท เป็นผู้ยังไม่บรรลุนิติ
ภาวะ ผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือน
ไร้ความสามารถ ให้เป็นหน้าที่ของผู้แทนโดยชอบธรรม
ผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล ต้องปฏิบัติตามความในมาตรา ๕๖ "

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ ทวิ แห่ง
ประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑ แห่ง

ตอนที่ ๘๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ ทวิ ถ้าผู้มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเป็นจำนวนเกินกว่า ๑,๒๐๐ บาท ถึงแก่ความตายเสียก่อนที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติตามความในมาตรา ๕๖ หรือก่อนที่ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล ได้ปฏิบัติตามความในมาตรา ๕๑ ให้เป็นหน้าที่ของผู้จัดการมรดกหรือของทายาท หรือผู้อื่นที่ครอบครองทรัพย์สินมรดกแล้วแต่กรณี ปฏิบัติแทน”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๑ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๕๑ ตริ ในการเก็บภาษีเงินได้จากสามีและภริยานั้น ถ้าสามีและภริยาอยู่ร่วมกันตลอดปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว ให้ถือเอาเงินได้พึงประเมินของภริยาเป็นเงินได้ของสามี และให้สามีมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการยื่นรายการและเสียภาษี แต่ถ้าภาษีค้างชำระและภริยาได้รับแจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๗ วันแล้ว ให้ภริยาร่วมรับผิดชอบในการเสียภาษีที่ค้างชำระนั้นด้วย

ตอนที่ ๘๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๘

ถ้าสามีหรือภริยาไม่มีความประสงค์จะยื่นรายการแยกกัน ก็ให้ทำได้โดยแจ้งให้เจ้าพนักงานประเมินทราบภายในเวลา ซึ่งกำหนดให้ยื่นรายการ แต่การแยกกันยื่นรายการนั้น ไม่ทำให้ภาษีที่ต้องเสียเปลี่ยนแปลงอย่างใด

ถ้าเห็นสมควร เจ้าพนักงานประเมินอาจแบ่งภาษีออก ตามส่วนของเงินได้พึงประเมินที่สามีและภริยาแต่ละฝ่าย ได้รับ และแจ้งให้สามีและภริยาเสียภาษีเป็นคนละส่วน ก็ได้ แต่ถ้าภาษีส่วนของฝ่ายใดค้างชำระ และอีกฝ่ายหนึ่ง ได้รับแจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑ วันแล้ว ให้อีกฝ่ายหนึ่ง นั้นร่วมรับผิดชอบในการเสียภาษีที่ค้างชำระนั้นด้วย

การที่สามีภริยาอยู่ต่างท้องที่กัน หรือต่างคนต่างอยู่ เป็นครั้งคราว ยังคงถือว่าอยู่ร่วมกัน "

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งประมวล รัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

“ มาตรา ๖๔ การเสียภาษีตามความในส่วนนี้ ให้เสียในอัตราร้อยละ ๒๐ แห่งยอดเงินได้ตามมาตรา ๖๕ ณ ที่ว่าการอำเภอภายใน ๘๐ วันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่อนุมัติบัญชีและงบดุลย์ ส่วนในกรณีที่ไม่มีการประชุมใหญ่ให้เสียภาษีภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่วันสุดท้ายของระยะเวลาบัญชี ๑๒ เดือน ”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่ม ความต่อไปนี้เป็นวรรค ๒ ของมาตรา ๑๕ แห่งประมวลรัษฎากร

“ บริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวมาในวรรคก่อนให้ยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเมื่อจ่ายเงินได้ตามมาตรา ๖๕ แต่ถ้ามบริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นได้ประกอบกิจการอย่างอื่นนอกจากวิชาชีพอิสระด้วย ก็ไม่ได้รับการยกเว้นตามที่กล่าวมานี้ ”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๑๕ ในกรณีที่บริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลมีผู้ถือหุ้นอย่างเดียวกับที่กล่าวในมาตรา ๔๘ ทวิ ให้ถือว่า

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๕

บริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น เป็นหุ้นส่วนมิใช่นิติบุคคล ตั้งแต่วันเริ่มต้นแห่งระยะบัญชีในปี ๒๕๔๕ ของบริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ๆ เป็นต้นไป บริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลที่กล่าว นับแต่วันนี้ให้ถือเป็นหุ้นส่วนมิใช่นิติบุคคลนั้น ไม่ต้องเสียภาษีตามส่วนนี้ แต่ให้เสียภาษีโดยนำทบทวนบัญชีส่วน ๒ ว่าด้วยการเก็บภาษีจากบุคคลธรรมดามาใช้บังคับ

บริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลใด เว้นแต่ที่กล่าวในวรรคต้น ถ้าไม่จ่ายเงินได้ตามมาตรา ๖๕ หรือจ่าย น้อยกว่าร้อยละ ๕ ของเงินทุนในปีใด ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจตรวจสอบบัญชี เพื่อทราบว่ามี กำไร หรือ ขาดทุนประการใด ถ้าปรากฏว่ามีกำไรสุทธิเกินกว่าร้อยละ ๑๒ ของเงินทุน ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้บริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเสียภาษีตาม อัตราที่กำหนดไว้ในส่วนนี้จากเงินกำไรนั้นทั้งหมด ในการตรวจสอบเพื่อทราบว่ามีกำไรหรือขาดทุนนั้น รายจ่าย ต้องอยู่ในเกณฑ์ที่สมควร รายจ่ายซึ่งไม่จำเป็นแก่กิจการให้ถือว่ามิใช่รายจ่าย หากมีข้อโต้แย้งตกลงกันไม่ได้ ให้นำบทกฎหมายที่ว่าด้วยอนุญาโตตุลาการมาใช้

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๓ ของกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๕

บังคับ แต่ค่าใช้จ่ายในการนี้เป็นของบริษัทหรือหุ้นส่วน
นิติบุคคลอื่นทั้งสิ้น ”

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖ ทวิ
แห่งประมวลรัษฎากร

“ มาตรา ๑๖ ทวิ ถ้าบริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้ง
ขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ มิได้ประกอบกิจการใน
ประเทศไทย แต่ได้รับเงินได้ที่จ่ายตามความในมาตรา ๖๕
ในประเทศไทย ให้บริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเสีย
ภาษีโดยวิธีให้ผู้จ่ายเงินตามความในมาตรา ๖๕ หักเงินภาษี
จากเงินที่จ่ายในอัตรา ร้อยละ ๒๐ นำส่ง ณ ที่ว่าการคำ ภอ
ภายใน ๑ วันนับแต่วันที่จ่ายเงิน

ถ้าผู้จ่ายเงินมิได้หักเงินภาษีไว้ตามจำนวนที่ถูกละไว้ให้
นำมาตรา ๕๔ มาใช้บังคับได้โดยอนุโลม ”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราภาษีในใบกำกับราคา
๓ อัตราและ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้รวมบัญชีอัตรา
ภาษีเงินได้ต่อไปแทน

ตอนที่ ๘๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๘

บัญชีอัตราภาษีเงินได้

(๑) อัตราภาษีปกติ ร้อยละ ๑๐

(๒) อัตราภาษีเสริม

เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน ๕,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๑๒

เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๑๖

เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๒๐

เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๒๕

เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๓๐

เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๓๕

เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๗๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๔๐

ตอนที่ ๘๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๘

เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน ๙๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๔๕

เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ขึ้นไปร้อยละ ๕๐ "

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ และข้อ ๒ ของ พิกัดอัตราฉบับที่ ๑ ท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวล รัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"๑. อัตราภาษีเรียกเก็บนั้น ให้คิดตามพื้นที่ของบ้าย ต่อไปนี้

(ก) บ้ายที่ไม่มีอักษรไทย พื้นที่บ้ายทุก ๕๐๐ ตาราง เซนติเมตรหรือเศษต่อ ๑๐ บาท

(ข) บ้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศหรือ เครื่องหมายอื่น พื้นที่บ้ายทุก ๕๐๐ ตารางเซนติเมตรหรือ เศษต่อ ๕ บาท แต่ถ้าในบ้ายนั้นพื้นที่สำหรับอักษรไทยน้อยกว่าพื้นที่สำหรับอักษรต่างประเทศ หรือเครื่องหมายอื่นให้ คิดตามอัตรา (ก)

(ค) บ้ายที่มีอักษรไทยล้วน พื้นที่บ้ายทุก ๕๐๐ ตารางเซนติเมตรหรือเศษต่อ ๑ บาท

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๘

๒. บ้ายทุกบ้ายต้องเสียอย่างน้อยบ้ายละ ๑๐ บาท "

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ แห่งพิกัตอัตรา
ฉบับที่ ๒ ท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"๒. ภาษีให้เรียกเก็บตามอัตราต่อไปนี้

(ก) ร้านค้าที่ผู้ต้องเสียภาษีไม่ได้อาศัยอยู่ร้อยละ
๕๐ แห่งค่ารายปี

(ข) ร้านค้าจะเพาะร้านที่ผู้ต้องเสียภาษีอาศัยอยู่
ร้อยละ ๕๐ แห่งค่ารายปี

(ค) ร้านค้าที่มีค่ารายปีไม่ถึง ๑๒๐ บาท ให้ยกเว้น
ภาษีสำหรับส่วนร้านค้า แต่ทั้งนี้ให้เป็นการยกเว้นในกรณี
ที่ผู้ประกอบการใช้ร้านค้าหลายร้าน และค่ารายปีแห่ง
ร้านค้าเหล่านั้นรวมกันมีจำนวนตั้งแต่ ๑๒๐ บาทขึ้นไป "

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ ของพิกัตอัตรา
ฉบับที่ ๓ ท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"๑. ภาษีให้เรียกเก็บตามอัตราต่อไปนี้

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๙๕

(ก) โรงสี

(๑) กำลังที่เครื่องจักรอาจทำการได้เป็นอย่างดี
สูงสุดใน ๒๕ ชั่วโมง ในปีที่ผ่านมาแล้วคิดเป็นเกวียน ๆ
 ละ ๒๐ บาทต่อปี

(๒) จำนวนลูกจ้างในปีที่ผ่านมาแล้ว คิดถัว
เฉลี่ยเป็นรายเดือน คนละ ๑๐ บาทต่อปี

(ข) ที่ทำการไม้หรือย่อยหิน ที่ทำการชุดแร่ หรือ
โรงอุตสาหกรรมอย่างอื่น

(๑) กำลังสูงสุดของเครื่องจักรในปีที่ผ่านมาแล้ว
คิดเป็นแรงม้า ๆ ละ ๒๐ บาทต่อปี

(๒) จำนวนลูกจ้างในปีที่ผ่านมาแล้วคิดถัวเฉลี่ย
เป็นรายเดือน คนละ ๑๐ บาทต่อปี

(ค) ถ้าใช้แต่เครื่องจักรหรือลูกจ้างอย่างใดอย่าง
หนึ่งแต่อย่างเดียว ก็ให้เรียกเก็บภาษีเพียงอย่างเดียวแล้ว
แต่กรณี "

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๕ แห่งประมวล
รัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๙๕

“มาตรา ๕๕ ธนาคารประกอบกิจการในประเทศไทย
ในปณณัที่ล่งมาแล้วต้องเสัษภณัในอัตรารัละ ๔,๐๐๐ บาท
ถ้ากระทำกิจการแลกเงินในปณณันั้นด้วย ให้เสัษภณัเพิ่ม
อัถตามจำนวนเงินของกิจการแลกเงินทุก ๆ ๑,๐๐๐,๐๐๐
บาท หรือเศษของ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อ ๒,๐๐๐ บาท”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งประมวล
รัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ กัถการประกัณกับอย่างใด ๆ ในประเทศ
ไทยเว้นประกัณชั่ววด ต้องเสัษภณัใน อัตรารัอยละ ๒ แห่ง
จำนวนเบัษประกัณกัถที่เก็บได้ในระหว่างปณณัที่ล่งมาแล้ว
ไม่ว่าเบัษประกัณกัถนั้นจะส่งเป็นเงิน เกรดิด หรือส่งอัถใด
ที่ใช่แทนเงิน แต่เบัษประกัณกัถที่กัถให้แก่ผู้เอาประกัณกัถ
ภายใน ๖ เดือน นับแต่วันส่ง เพราะเหตุไม่รับประกัณกัถ
กัถ กัถไปโดยเหตุอัถกัถ มิให้นับเข้าในจำนวนเงินอัถ
ต้องเสัษภณั และถ้าผู้กระทำกิจการประกัณกัถเฝ้าเงิน
ปณณัแล้วนำประกัณกัถซึ่งรับไว้ไปให้ผู้อัถประกัณต่อ ๆ ไป
ผู้ประกัณต่อไปนั้น ไม่ต้องเสัษภณั

ตอนที่ ๘๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๘

กิจการประกันภัยประเภทประกันชีวิต ให้เสียภาษีตาม
บทบัญญัติในวรรคต้น แต่ให้เสียใน อัตราร้อยละ ๑ แห่ง
จำนวนเบี้ยประกันภัย ”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในอนุมาตรา ๑ ของมาตรา
๑๑๓ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ ๑. ถ้าตราสารที่มีได้ปิดแสดงมี่ปริบูรณ์นั้น เป็น
ตราสารที่กระทำขึ้นในประเทศไทย เมื่อผู้ขอเสียอากรได้
ยื่นตราสารนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อเสียอากรภายใน ๑๕
วันนับแต่วันต้องปิดแสดงมี่ปริบูรณ์ ก็ให้อนุมติให้เสีย
เพียงอากรตามอัตราในบัญชีท้ายหมวดนี้ ”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๔ แห่ง
ประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๑๑๔ โดยการตรวจสอบตามมาตรา ๑๒๓
ก็ดี โดยการกล่าวหาแจ้งความของบุคคลใด ๆ ไม่ว่าจะเป็น
เจ้าพนักงานรัฐบาลหรือมิใช่ก็ดี ถ้าปรากฏว่าตราสารใด
มิได้ปิดแสดงมี่ปริบูรณ์ หรือมิได้มีการออกใบรับในกรณี
ที่ต้องออกใบรับตามมาตรา ๑๐๕ หรือมาตรา ๑๐๖ ให้

ตอนที่ ๘๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกเก็บเงินอากรจนครบ และเงินเพิ่มอากรอีกเป็นจำนวน ๖ เท่าของเงินอากรที่ไม่ได้เสีย หรือที่ขาด หรือเป็นเงิน ๒๕ บาท แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า

เงินเพิ่มเมื่อเรียกเก็บได้แล้ว ให้หักออกร้อยละ ๒๐ เป็นเงินสินบนรางวัลเพื่อจ่ายให้แก่บุคคลที่ตรวจพบ หรือบุคคลที่กล่าวหาแจ้งความดังกล่าวในวรรคหนึ่งตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒๓ เมื่อมีเหตุผลสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายตรวจมีอำนาจเข้าไปในสถานที่ทำการค้า หรือสำนักงานใด ๆ ในเวลากลางวันระหว่างอาทิตย์ขึ้นและอาทิตย์ตก และทำการตรวจสอบตราสารว่าได้ปิดแสตมป์บริบูรณ์แล้วหรือไม่ หรือทำการตรวจสอบเพื่อได้ทราบว่

ตอนที่ ๓๓ เล่ม ๖ ๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๘

ได้ออกใบรับตามมาตรา ๑๐๕ หรือมาตรา ๑๐๖ หรือไม่
ก็มีอำนาจออกหมายเรียกตัวผู้ต้องหาที่เสียอากร ผู้ทรง
ตราสาร หรือผู้ถือเอาประโยชน์แห่งตราสารและพะยาน
หลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่องมาได้ส่วนได้”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกวรรค ๒ ของมาตรา ๑๒๗ แห่ง
ประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๑ แห่ง
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช
๒๔๘๒

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๘ แห่ง
ประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒๘ ผู้ใดโดยเจตนาทุจริตมีแสตมป์ซึ่งรู้อยู่
ว่าเป็นแสตมป์ปลอมก็ดี หรือค่าแสตมป์ที่ใช้แล้ว
หรือที่มิถูกกระทรวงประกาศให้เลิกใช้เสียแล้วก็ดี ผู้นั้นมี
ความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุก
ไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา ๓๐ ให้แก้ไขเพิ่มเติมความในบัญชีอัตราอากร
แสตมป์ท้ายหมวด ๖ แห่งประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

ตอนที่ ๘๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

---

(๑) ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ และข้อ ๕ ของบัญชี
อัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่ง
ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

ตอนที่ ๓๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	ผู้ต้อง เสียอากร	ผู้ต้อง ชำระ ค่าแสตมป์
<p>๒. โอนใบหุ้น ใบหุ้นพันธบัตรและ ใบรับรองหนังสือบริษัทสมาคมคณะ บุคคลหรือองค์การใด ๆ เป็นผู้ออก คิดตามราคาหุ้นที่ชำระแล้วหรือตาม ราคาในตราสาร แล้วแต่อย่างใดจะ มากกว่าทุกจำนวนเงิน ๑๐๐ บาท หรือเศษของ ๑๐๐ บาท ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</p>	๑๐ สตางค์	ผู้โอน	ผู้รับโอน
<p>ก. โอนพันธบัตรของรัฐบาลไทย ข. โอนใบหุ้น ใบหุ้นกู้ และใบรับ</p>			

ตอน ๓๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสดงปี	ผู้ต้อง เสียอากร	ผู้ ผู้ต้อง จำแสดงปี
<p>ผู้ รอนหนังสือหรือธนาคารเพื่อการ สหกรณ์เป็นผู้ออก ๕. <u>กู้ยืมเงิน</u> ทุกจำนวนเงิน ๑๐๐ บาท หรือเศษ ของ ๑๐๐ บาท ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร ผู้ การกู้ยืมเงินซึ่งสมาชิกกู้ยืมจากสหกรณ์ หรือสหกรณ์กู้ยืมจากสหกรณ์ หรือจาก ธนาคารเพื่อการสหกรณ์</p>	๑๐ สตางค์	ผู้ให้กู้	ผู้กู้

ตอนที่ ๘๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

---

(๒) ให้ยกเลิกความในข้อ ก.ข.ค. ของข้อ ๒๘ แห่ง
 บัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ แห่งประมวลรัษฎากร
 ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติ
 แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และ
 ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๘

ลักษณะแห่งตาสาร	ค่าอากร แสดงปี	ผู้ต้อง เสียอากร	ผู้ต้อง ชำระ
ก. สำหรับมูลค่าเกินกว่า ๕ บาท แต่ ไม่เกิน ๒๐ บาท	๑๐ สตางค์	ผู้ออกใบรับ	ผู้ออกใบรับ
ข. สำหรับมูลค่าเกินกว่า ๒๐ บาท ทุก ๒๐ บาท หรือเศษของ ๒๐ บาท	๑๐ สตางค์	ผู้ออกใบรับ	ผู้ออกใบรับ
ค. ใบรับในการเข้าซื้อหรือการขายทั้ง ต้องออกตามความในมาตรา ๑๐๕ ทุก ๒๐ บาท หรือเศษของ ๒๐ บาท	๑๐ สตางค์	ผู้ออกใบรับ	ผู้ออกใบรับ

ตอนที่ ๘๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

(๓) ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อกเว้น ต.ต.ท.ร.
ของข้อ ๒๘ ในบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ แห่ง
ประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๓ แห่ง
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช
๒๔๘๒

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๗๕

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	ผู้ส่ง ผู้ต้อง เสียอากร	ผู้ส่ง ผู้ต้อง ชำระ อาแสตมป์
ด. ใบรับเงินค่าพันธบัตรเงินกู้ของ รัฐบาลไทย			
ค. ใบรับเงินค่าตัวเงินคลังที่โอน			
ก. ใบรับเงินสำหรับค่าปรัวรตเงินซึ่ง ธนาคารเป็นผู้ออก			
ท. ใบรับออกให้แก่ธนาคารแห่งประเทศไทย ไทยเนื่องในการแลกเปลี่ยนธนบัตร			
ข. ใบรับเงินซึ่งธนาคารเพื่อการสหกรณ์ เป็นผู้ออก			

ตอนที่ ๓๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๐ แห่ง
ประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๑๔๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไป
ในสถานที่มหรสพได้เท่าที่จำเป็น เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติ
ความบงกชปฏิบัติในหมวดนี้ กับมีอำนาจยึดเอกสารหลักฐาน
อื่นมาตรวจสอบ และออกหมายเรียกเจ้าของผู้มีหน้าที่
เกี่ยวข้องหรือพระยานหลักฐานอันควรแก่เรื่องมาได้สวนได้
เมื่อมีเหตุผลสมควร

นอกจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม ความในวรรคก่อน
พนักงานฝ่ายปกครองหรือ ตำรวจมีอำนาจเข้าไปใน สถานที่
มหรสพ เพื่อตรวจตรารักษาความสงบเรียบร้อยได้เท่าที่
จำเป็น ”

มาตรา ๓๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔๐ ทวิ
แห่งประมวลรัษฎากร

‘ มาตรา ๑๔๐ ทวิ ในการตรวจสอบของพนักงาน
เจ้าหน้าที่ ถ้าปรากฏว่าไม่เสียอากร หรือเสียอากรไม่
ครบถ้วนตามหมวดนี้ ให้เรียกอากรจนครบและให้เรียก
เงินเพิ่มอีกเป็นจำนวน ๒ เท่าของอากรที่ไม่เสียหรือที่ขาด

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๕

หรือเป็นเงิน ๒๕ บาทแล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า อากร
และเงินเพิ่มอากรตามมาตรานี้ ให้ชำระเป็นเงินภายใน
๑๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เงิน
นี้ให้ถือเป็นอากร "

มาตรา ๓๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔๐ ตรี
แห่งประมวลรัษฎากร

"มาตรา ๑๔๐ ตรี เว้นแต่จะมีอำนาจตามกฎหมาย
อื่น ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการขัดขึ้นหรือกีดขวางมิให้เจ้าของ
หรือบุคคลที่เจ้าของแต่งตั้งคอยรับ ตัวปฏิบัติหน้าที่ตาม
มาตรา ๑๓๕ "

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๒ แห่ง
ประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๓๓
มาตรา ๑๓๕ หรือมาตรา ๑๔๐ ตรี หรือโดยรู้อยู่แล้วไม่
อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติกร
ตามหน้าที่ หรือโดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจไม่ปฏิบัติตามหมาย
ของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งออกตามมาตรา ๑๔๐ หรือไม่ยอม

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖ ๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๕

ตอบคำถามเมื่อชกถาม มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่
เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน "

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราอากรมหรสพท้าย
หมวด ๑ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้บัญชีอัตราอากร
มหรสพต่อไปนี้แทน

บัญชีอัตราอากรมหรสพ

๑. ภาพยนตร์ให้เก็บอากรร้อยละ ๕๐ ของค่าตัว
๒. ภาพยนตร์ที่กระทรวงศึกษาธิการได้จัดให้ขึ้น ให้เก็บ
อากรร้อยละ ๑๐ ของค่าตัว
๓. มหรสพอย่างอื่นให้เก็บอากรร้อยละ ๓๐ ของค่าตัว
๔. ถ้าเป็นมหรสพผสมให้เก็บอากรในอัตราสูง
๕. ตัวไม้เสียบคำดูให้เก็บอากรตามราคาชั้นที่ดูเป็นราย
ครั้งและรายบุคคลที่เข้าดู
๖. การคำนวณอากร ถ้าเอาหัวหามมีเศษต่ำกว่าห้า
สตางค์ให้ปัดทิ้ง
๗. บัตรที่ทางราชการออกให้เข้าดูโดยไม่ต้องเสียค่าดู
ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียอากร

ตอนที่ ๓๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๕

มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗๐ แห่ง
ประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๑๗๐ ชายที่บรรลุนิติภาวะทุกคนที่อยู่ใน
ราชอาณาจักร ต้องเสียเงินช่วยการประถมศึกษาเป็นจำนวน
เงินคนละ ๒ บาทต่อ ๑ ปี

ไปตามความในวรรคก่อน ให้นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม
ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ”

มาตรา ๓๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นลักษณะ ๕ แห่ง
ประมวลรัษฎากร

“ ลักษณะ ๕

ภาษีการชื้อข้าว

มาตรา ๑๘๐ การเรียกเก็บภาษีการชื้อข้าวซึ่งบัญญัติ
ไว้ในลักษณะนี้ ให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุมของ
กรมสรรพากร

มาตรา ๑๘๑ ในลักษณะนี้

“ พนักงานเจ้าหน้าที่ ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่งาน
ผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งระบุไว้ในกฎกระทรวง

ตอนที่ ๓๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๕

“ ข้าวเปลือก ” หมายความว่า เมล็ดข้าวมีเปลือก ไม่ว่าจะเป็นข้าวขาวหรือข้าวเหนียว

“ ข้าว ” หมายความว่า ข้าวสาร ปลายข้าว ข้าวกล้อง ปลายข้าวกล้อง ข้าว้น และปลายข้าว้น ไม่ว่าจะเป็ ข้าวขาวหรือข้าวเหนียว

“ โรงสี ” หมายความว่า ที่สำหรับทำให้ข้าวเปลือก เป็นข้าวได้ในวันหนึ่งตั้งแต่ ๑ หาบหลวงขึ้นไป ไม่ว่าจะโดยวิธีใด ๆ เพื่อการค้ำรวมทั้งรับจ้าง

“ ผู้ทำการโรงสี ” หมายความว่า บุคคลใด ๆ หรือ องค์การของรัฐบาล ซึ่งประกอบกิจการโรงสี หรือผู้ทำการแทน

“ ช่อ ” หมายความว่า รับโอนกรรมสิทธิไม่ว่าในกรณีใด ๆ

“ จำหน่าย ” หมายความว่า จำหน่ายในการช่อ

มาตรา ๑๘๒ เมื่อมีการช่อข้าวซึ่งอยู่ในราชอาณาจักรจากผู้ทำการโรงสี นับแต่วันใช้บังคับบทบัญญัติในลักษณะนี้ให้มีการเสียภาษีการช่อข้าวตามอัตราซึ่งปรากฏในบัญชีท้ายลักษณะนี้และให้เสียขณะส่งมอบข้าว

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖ ๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๘

มาตรา ๑๘๓ ในกรณีผู้ทำการโรงสีส่งข้าวของตนหรือ
ที่ตนยึดถือจากที่เก็บข้าวแห่งหนึ่งไปยังที่อื่น โดยไม่มีการ
ขอ ให้ถือว่าผู้ทำการโรงสีได้จำหน่ายและส่งมอบข้าวใน
ครั้งแต่วันส่งข้าวไป

มาตรา ๑๘๔ ในกรณีผู้ทำการโรงสีนำข้าวของโรงสี
ไปเพื่อบริโภค หรือเปลี่ยนสภาพจากข้าว ให้ถือว่า
เป็นการซื้อข้าวจากผู้ทำการโรงสีนั้น และส่งมอบข้าวใน
ขณะที่น่าไป

มาตรา ๑๘๕ ในกรณีผู้ทำการโรงสีส่งข้าวไปนอก
ราชอาณาจักร ให้ถือว่าเป็นการซื้อข้าวจากผู้ทำการโรงสีนั้น
และส่งมอบข้าวเมื่อผ่านด่านศุลกากร

มาตรา ๑๘๖ ในเดือนใดผู้ใดส่งข้าวไปนอกราชอาณาจักร
ให้ผู้นั้นแจ้งเป็นหนังสือว่า ข้าวที่ส่งไปนั้นได้ซื้อ
จากผู้ใด เป็นจำนวนเท่าใด และส่งออกทางใด ภายใน
วันที่ ๑ ของเดือนถัดไป

การแจ้ง สำหรับผู้มีสำนักงานในจังหวัดพระนครและ
จังหวัดธนบุรี ให้แจ้งต่ออธิบดี สำหรับผู้มีสำนักงานใน

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๘

จังหวัดอื่น ให้แจ้งต่อข้าหลวงประจำจังหวัดซึ่งสำนักงาน
นั้นตั้งอยู่

มาตรา ๑๔๗ ในกรณีผู้ทำการโรงสีทำให้ข้าวเปลือก
เป็นข้าวไหม้แก่ผู้ใด ให้ถือว่าการที่ผู้นั้นได้มาซึ่งข้าวเป็นการ
ซื้อข้าวจากผู้ทำการโรงสีนั้น

มาตรา ๑๔๘ ในกรณีผู้ทำการโรงสีซึ่งได้รับใบทะเบียน
และใบอนุญาตให้ขายตามมาตรา ๑๔๘ แล้ว ทำการซื้อ
และจำหน่ายข้าวระหว่างกันเองเพื่อจำหน่ายต่อไป ให้ได้
รับยกเว้นภาษีการซื้อข้าว

มาตรา ๑๔๙ ทุกเดือนที่มีการซื้อข้าว อันเป็นกรณีได้
รับยกเว้นภาษีการซื้อข้าวตาม มาตรา ๑๔๘ ให้ผู้ซื้อและ
ผู้จำหน่าย แจ้งรายการตามแบบและจำนวนฉบับที่อธิบดี
กำหนดภายในวันที่ ๗ ของเดือนถัดไป

การแจ้ง สำหรับผู้สำนักงานในจังหวัดพระนครและ
จังหวัดธนบุรี ให้ยื่นต่ออธิบดี สำหรับผู้สำนักงานใน
จังหวัดอื่น ให้แจ้งต่อข้าหลวงประจำจังหวัดซึ่งสำนักงาน
นั้นตั้งอยู่

ตอนที่ ๓๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

มาตรา ๑๕๐ ในกรณีที่ผู้ไม่มีใบทะเบียนและไม่มีใบอนุญาตให้ขาย ทำการซื้อข้าวพร้อมทั้งรับโอนกิจการโรงสี เพื่อประกอบกิจการโรงสีและจำหน่ายข้าวต่อไป อธิบดีหรือข้าหลวงประจำจังหวัดโดยอนุมัติของอธิบดี จะยกเว้นภาษีการซื้อข้าวได้

มาตรา ๑๕๑ ในกรณีที่มีการซื้อข้าวจากโรงสีใด ให้ผู้ทำการโรงสีนั้นรับผิดชอบในการชำระภาษีการซื้อข้าว

มาตรา ๑๕๒ ให้ผู้ทำการโรงสีชำระภาษีการซื้อข้าวสำหรับข้าวที่จำหน่ายไปในเดือนหนึ่ง ๆ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ พร้อมด้วยขึ้นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดสองฉบับ และให้ส่งใบขายข้าวไปพร้อมกันด้วยภายในวันที่ ๗ ของเดือนถัดไป และการชำระเงินนี้จะถือว่าสมบรณ์ต่อเมื่อได้รับใบเสร็จรับเงินซึ่งนายอำเภอได้ลงลายมือชื่อแล้ว แต่ให้รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะกำหนดให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่นได้เมื่อเห็นสมควร

มาตรา ๑๕๓ เงินภาษีการซื้อข้าวถ้ามิได้ชำระภายในกำหนดตามมาตรา ๑๕๒ ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสิบ เงินเพิ่มนี้ถือเป็นเงินภาษีการซื้อข้าวด้วย

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖ ๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

มาตรา ๑๕๔ ภายหลังการซื้อข้าว ถ้ามิได้ชำระภายในกำหนด ให้ถือเป็นเงินค้ำ - และเพื่อให้ได้รับชำระเงินค้ำให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับ

มาตรา ๑๕๕ ในกรณีที่ผู้ทำการโรงสีออกไปรับเงินภาษีการซื้อข้าวโดยเฉพาะไปรับนั้น ให้ได้รับยกเว้นอากรแสตมป์

มาตรา ๑๕๖ เมื่อมีการซื้อข้าวจากโรงสีใด ให้ผู้ทำการโรงสีนั้นออกไปขายข้าวตามแบบที่อธิบดีกำหนดแสดงจำนวนข้าวและวัน เดือนปีที่จำหน่ายให้แก่ผู้ซื้อทุกราว

มาตรา ๑๕๗ ผู้ใดนำข้าวเป็นจำนวนเกินกว่าห้าหมื่นหลวไปจากที่หนึ่งก็ใดโดยไม่มีใบขายข้าวไปกัมข้าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่ง กักข้าวเพื่อทำการได้สวนได้ไม่เกินสิบห้าวัน ถ้าผู้นำข้าวไม่นำหลักฐานมาให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการได้สวนภายในกำหนดสิบห้าวัน พนักงานเจ้าหน้าที่อาจสั่งให้ผู้นำข้าวนั้นชำระภาษีการซื้อข้าว ณ ที่ว่าการอำเภอเป็นเงินสามเท่าของอัตราเงินภาษีการซื้อข้าว ถ้าไม่ชำระเงินภาษีการซื้อข้าวภายในสามวันนับแต่วันได้รับทราบจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ถือว่าเป็นเงินค้ำ

ตอนที่ ๔๓ ตอน ๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๖

เพื่อประโยชน์ของผู้นำข้าว จะขอชำระภาษีการซื้อข้าว
สำหรับข้าวลงไป ณ ที่ว่าการอำเภอใด ๆ ก็ได้ แต่ต้อง
ชำระเป็นเงินสดเท่าของอัตราเงินภาษีการซื้อข้าว

ใบเสร็จรับเงินภาษีการซื้อข้าวที่ออกตามมาตรฐานให้ถือ
เป็นใบขายข้าวและภาษีการซื้อข้าวที่ชำระตามมาตรฐานจะ
ขอคืนไม่ได้

มาตรา ๘๘ เจ้าของโรงสีหรือผู้ทำการโรงสีต้องแจ้ง
รายการตามแบบที่อธิบดีกำหนด สำหรับโรงสีซึ่งตั้งอยู่ใน
จังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้แจ้งต่ออธิบดี สำหรับ
โรงสีซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดอื่น ให้แจ้งต่อข้าหลวงประจำจังหวัด
เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นประการหนึ่ง และเพื่อขอรับใบอนุญาต
ให้ขาย ถ้าประสงค์จะค้าข้าวอีกประการหนึ่ง ถ้าเจ้าของ
โรงสีหรือผู้ทำการโรงสีมีหรือ ประกอบ กิจการ โรงสีหลาย
โรงสี ให้แจ้งรายการเป็นโรง ๆ ไป

สำหรับโรงสีที่ปลูกสร้างเสร็จภายหลังวันใช้บังคับบท
บัญญัติใน ไลยณะนี้ ให้แจ้งรายการดังกล่าวภายในสิบห้าวัน
นับแต่วันสร้างเสร็จ

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๖ ธันวาคม ๒๔๙๕

ในกรณีโอนกิจการโรงสีหรือโอนกรรมสิทธิ์โรงสี ภายในสิบห้าวันนับแต่วันโอนให้ผู้โอนแจ้งการโอนต่ออธิบดี หรือข้าหลวงประจำจังหวัดที่กล่าวในวรรคหนึ่งแล้วแต่กรณี ตามแบบที่อธิบดีกำหนด และให้ผู้รับโอนแจ้งรายการเพื่อ ขอรับใบทะเบียนและ ใบอนุญาตให้ขาย หรือ แกะทะเบียน แล้วแต่กรณีตามความในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๕๕ ถ้าผู้ทำการโรงสีมิได้รับใบทะเบียนตาม ความในมาตรา ๑๕๔ สำหรับโรงสีโรงใด ห้ามมิให้ประกอบ กิจการในโรงสีนั้นจนกว่าจะได้รับใบทะเบียนแล้ว

ถ้าผู้ทำการโรงสีมิได้รับใบอนุญาตให้ขาย ตามความใน มาตรา ๑๕๔ สำหรับโรงสีโรงใด ห้ามมิให้จำหน่ายข้าวจาก โรงสีนั้น จนกว่าจะได้รับใบอนุญาตให้ขายแล้ว

มาตรา ๒๐๐ ผู้ทำการโรงสีโรงใดได้รับใบทะเบียน แล้วเลิกประกอบกิจการให้ผู้ทำการโรงสีนั้นแจ้งให้อธิบดี หรือข้าหลวงประจำจังหวัดที่กล่าวในมาตรา ๑๕๔ แล้วแต่ กรณีทราบตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในสิบห้าวัน นับแต่ วันเลิกประกอบกิจการนั้น

ตอนที่ ๘๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

ในกรณีนี้ ให้อธิบดีหรือข้าหลวงประจำจังหวัดที่กล่าว
มีอำนาจสั่งตัด ปรัดโรงสีนั้น กับมีอำนาจเรียกใบอนุญาต
ให้ขายคืน เมื่อไม่มีข้าวจะจำหน่ายแล้ว

มาตรา ๒๐๑ ให้ผู้ทำการโรงสีทำบัญชี ตามแบบ และ
วิธีการ ที่อธิบดีกำหนด แสดงรายการ ปริมาณ ข้าว และ ข้าว
เปลือกซึ่งมีอยู่ ใต้ต้น และจำหน่ายไป เป็นรายวัน และ
ต้องเก็บรักษาบัญชีนี้ไว้จนกว่าจะได้รับอนุญาต จากพนักงาน
เจ้าหน้าที่ให้ทำลาย แต่ไม่เกินสามปี

มาตรา ๒๐๒ เว้นแต่ในกรณีได้รับยกเว้น ภาษีการ
ซื้อ ข้าวตามมาตรา ๑๘๘ ผู้ทำการโรงสีผู้ใดจำหน่ายข้าว
ไปและไม่แสดงรายการปริมาณข้าวที่จำหน่ายในบัญชีตาม
ความในมาตรา ๒๐๑ ก็จะมีได้นำเงินภาษีการซื้อข้าวสำหรับ
ข้าวนั้นไปชำระอาชญากรรมกำหนดให้ผู้ทำการโรงสีผู้นั้นเสียภาษี
การซื้อข้าวสำหรับข้าวนั้น และเงินเพิ่มอีกเป็นจำนวน
สิบเท่า หรือเป็นเงินสองร้อยบาท แล้วแต่อย่างใดจะ
มากกว่า ภาษีการซื้อข้าวและเงินเพิ่มตามมาตรานี้ให้ชำระ
ภายในกำหนดสิบวัน นับแต่วันที่ผู้ทำการโรงสีได้รับทราบ
จากพนักงานเจ้าหน้าที่ เงินเพิ่มนี้ให้ถือเป็นภาษีการซื้อข้าว

ตอนที่ ๓๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๘

มาตรา ๒๐๓ ผู้ใดเคยมีหรือครอบครองทรัพย์สินเพื่อ
จำหน่ายในสำนักงาน ของตนเองแห่งเดียวหรือหลายแห่ง
รวมกันไม่ต่ำกว่าห้าพันบาทหลวงเป็นประจำ อาศัยคำร้อง
ตามแบบที่อธิบดีกำหนด เพื่อขอให้ตนมีสิทธิและหน้าที่
เช่นเดียวกับผู้ทำการโรงสีได้ เมื่ออธิบดีได้พิจารณาออก
ใบอนุญาตให้แล้ว เพื่อประโยชน์แห่งบทบัญญัติในลักษณะ
นี้ ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ทำการโรงสี และให้ถือว่า ส่วหนึ่งของ
ของผู้นั้นตามที่ระบุในใบอนุญาตเป็นโรงสี

การยื่นคำร้องสำหรับ ผู้มีสำนักงานในจังหวัดพระนคร
และจังหวัดธนบุรี ให้ยื่นต่ออธิบดี สำหรับผู้มีสำนักงาน
ในจังหวัดอื่น ให้ยื่นต่อข้าหลวงประจำจังหวัดซึ่งมีอำนาจ
ตั้งอยู่

ในการออกใบอนุญาตตามความในวรรคนี้ โรงสีใดมี
อำนาจกำหนดเงื่อนไขตามแต่จะเห็นสมควร เพื่อการผลิต
เงื่อนไข ให้อธิบดีมีอำนาจถอนใบอนุญาตคืนได้

เมื่ออธิบดีได้ถอนใบอนุญาตตามความในวรรคก่อนแล้ว
ให้ผู้รับอนุญาตเสียภาษีการขอซ้ำสำหรับช่วงที่บัตรครอบ

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

ครองอยู่ทั้งหมดในขณะนั้น เสมือนได้มีการซื้อข้าวจาก
ผู้รับอนุญาตในวันถอนใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๒๐๔ โรงสีที่ได้รับใบทะเบียนและใบอนุญาต
ให้ขายหรือผู้ที่มีหรือครอบครองข้าวไม่ต่ำกว่าห้าพันหีบหลวง
เป็นประจำ ซึ่งมีบริษัได้ออกใบอนุญาตให้ตามพระราชบัญญัติ
เงินช่วยเหลือในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๕ แล้วนั้น
ไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๘๖ หรือมาตรา ๒๐๓ แล้วแต่
กรณี และให้ถือว่าใบทะเบียนใบอนุญาตให้ขายและ
ใบอนุญาตซึ่งโรงสีและผู้ที่มีหรือครอบครองข้าวที่กล่าวได้
รับไปแล้วนั้น เป็นใบทะเบียนใบอนุญาตให้ขายและใบ
อนุญาตออกให้ตามลักษณะนี้

มาตรา ๒๐๕ ให้มีการเสียภาษีการซื้อข้าวในกรณีนำข้าว
ต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ผู้นำข้าวเข้ามาใน
ราชอาณาจักรเป็นผู้รับผิดชอบในการชำระภาษีการซื้อข้าว และ
ให้ชำระ ณ อำเภอท้องที่ซึ่งด่านศุลกากรแรกที่นำข้าวผ่าน
ตั้งอยู่ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ข้าวผ่านด่านศุลกากรนั้น

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

ถ้ามิได้ชำระภายในกำหนดดังกล่าวให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ
ยี่สิบ เงินเพิ่มนี้ให้ถือเป็นค่าการชื้อข้าว

มาตรา ๒๐๖ ให้อธิบดีมีอำนาจระเบียบกำหนดให้
ผู้ทำการโรงสีมีหน้าที่เกี่ยวกับการแสดงเวลาทำการสีข้าว และ
ติดตั้งเครื่องวัดเพื่อตรวจสอบในโรงสีได้

มาตรา ๒๐๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าในสถาน
ที่ทำการของโรงสีหรือสำนักงานใด ๆ ที่ทำการสีข้าวหรือที่
เกี่ยวข้อในเวลาระหว่างอาทิตย์ขึ้นและอาทิตย์ตก และมี
อำนาจส่งบุคคลพาคนส่งบรรทุกข้าวซึ่งไม่เป็นพาหนะขน
ส่งสาธารณะไว้ชั่วคราว กับมีอำนาจทำการตรวจสอบและ
ออกหมายเรียกเจ้าของ ผู้ทำการโรงสีหรือผู้ทำการค้าข้าว
หรือพะยานหลักฐานอันควรแก่เรื่องมาได้ส่วนได้

มาตรา ๒๐๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐๓ มีความผิดต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน
หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๐๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙๖ มาตรา ๑๙๘
มาตรา ๑๙๖ มาตรา ๑๙๘ มาตรา ๒๐๐ หรือไม่ปฏิบัติตาม

ตอนที่ ๘๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๕

ระเบียบที่กำหนดตามมาตรา ๒๐๖ มีความผิดซึ่งระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๒๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๕ มีความผิดซึ่งระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๑๑ ผู้ใด โดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจ

(๑) แจ้งรายการตามมาตรา ๑๕๒ มาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๘ หรือมาตรา ๒๐๑ ไม่ตรงกับความจริงเพื่อหลีกเลี่ยงหรือช่วยให้หลีกเลี่ยงภาษีการชื้อข้าว

(๒) จัดขึ้นมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่ทำการ หรือไม่หยุดพาหนะหรือมิให้ดำเนินการตรวจสอบ หรือไม่ปฏิบัติตามหมาย เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๐๑ หรือ

(๓) ไม่ยอมตอบคำถามเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซักถามหรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลี่ยงภาษีการชื้อข้าว

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือ
จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๖๒ เจ้าพนักงานผู้ใดโดยหน้าที่ราชการได้
รู้เรื่องกิจการของผู้หนึ่งที่ต้องรับผิดในการชำระภาษีการซื้อ
ข้าว หรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้องตามบทบัญญัติในลักษณะ
นำความไปแจ้งแก่ผู้ใด หรือยังให้ทราบด้วยวิธีใดโดยผิด
หน้าที่ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท
หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

บัญชีอัตราเงินภาษีการซื้อข้าว

๑. ปลายข้าว ปลายข้าวกล้อง ปลายข้าวเหนียว หาบ
หลวงละ ๕๐ สตางค์

๒. ข้าวอย่างอื่นหาบหลวงละ ๖๐ สตางค์

เศษของ ๑ หาบ ถ้าต่ำกว่า .๒๕ ของ ๑ หาบ ให้
นับเป็น .๒๕ ของ ๑ หาบ และเก็บเงินภาษีการซื้อข้าว
๑ ใน ๕ ของอัตราที่กำหนดข้างต้น

ถ้าสูงกว่า .๒๕ ของ ๑ หาบ แต่ไม่เกิน .๕๐ ของ ๑
หาบ ให้นับเป็น .๕๐ ของ ๑ หาบ และเก็บเงินภาษีการ
ซื้อข้าว ๑ ใน ๒ ของอัตราที่กำหนดข้างต้น

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖ ๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

ถ้าสูงกว่า .๕๐ ของ ๑ หาบ แต่ไม่เกิน .๑๕ ของ ๑ หาบ ให้คิดเป็น .๑๕ ของ ๑ หาบ และเก็บเงินภาษีการซื้อข้าว ๓ ใน ๔ ของอัตราที่กำหนดข้างต้น

ถ้าสูงกว่า .๑๕ ของ ๑ หาบ แต่ไม่ถึง ๑ หาบ ให้คิดเป็น ๑ หาบ และเก็บเงินภาษีการซื้อข้าวตามอัตราข้างต้น”

มาตรา ๓๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นลักษณะ ๖ แห่งประมวลรัษฎากร

“ ลักษณะ ๖

ภาษีการซื้อน้ำตาล

มาตรา ๒๑๓ การเรียกเก็บภาษีการซื้อน้ำตาล ซึ่งบัญญัติไว้ในลักษณะนี้ ให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุมของกรมสรรพากร

มาตรา ๒๑๔ ในลักษณะนี้

“ พนักงานเจ้าหน้าที่ ” หมายความว่า เจ้าพนักงานผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งระบุไว้ในกฎกระทรวง

“ ซื้อ ” หมายความว่า รับโอนกรรมสิทธิ์ไม่ว่าในกรณีใด ๆ เว้นแต่ในกรณีที่บริจาคเป็นสาธารณกุศล

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

“ จำหน่าย ” หมายความว่า จำหน่ายในการขอ

“ น้ำตาล ” หมายความว่า

๑. น้ำตาลที่เจือย ดาลโคกต มะพร้าวหรือ
หรือต้นมะพร้าว เว้นน้ำเหลืองซึ่งได้มาจากการระกล้าน้ำตาล
ทรายขาว

๒. น้ำตาลซึ่งนำเข้ามาจากต่างประเทศ ทุกชนิด
และ

๓. สิ่งของทำด้วยน้ำตาลเป็นส่วนสำคัญซึ่งกำหนด
โดยพระราชกฤษฎีกา

“ ผู้ประกอบการ ” หมายความว่า บุคคลใด ๆ หรือ
องค์การของรัฐหรือซึ่งประกอบการผลิตน้ำตาลได้วันหนึ่ง
เกินกว่า ๑๐๐ กิโลกรัม หรือผู้ทำการแทน

“ ผู้นำเข้า ” หมายความว่า บุคคลใด ๆ หรือองค์การ
ของรัฐ บาลซึ่งนำน้ำตาลจากต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร
เป็นการค้าหรือเพื่อการอุตสาหกรรม หรือผู้ทำ
การแทน

“ ผู้รวบรวม ” หมายความว่า บุคคลใด ๆ หรือ
องค์การของรัฐ บาลซึ่งมีน้ำตาลไว้เพื่อการค้าหรือเพื่อการ

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖ ๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

อุตสาหกรรมในครัวหนึ่งหรือหลายครัวรวมกันเป็นจำนวน
เตียนหนึ่งเกินกว่า ๕๐๐ กิโลกรัม หรือผู้ทำการแทน

“สถานที่” หมายความว่า สถานที่ใช้ประกอบการ
ผลิต จำหน่าย หรือเก็บรักษาน้ำตาล

มาตรา ๒๑๕ เมื่อมีการขอน้ำตาลซึ่งอยู่ในราชอาณาจักร
จากผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวม ให้มีการเสี่ย
ภาษีเรียกว่าภาษีการขอน้ำตาลตามอัตราซึ่งปรากฏในบัญชี
ท้ายลักษณะนี้ และให้เสียขณะส่งมอบน้ำตาล

มาตรา ๒๑๖ ในกรณีผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือ
ผู้รวบรวม ส่วนน้ำตาลของตนที่ตนยึดถือจากสถานที่แห่ง
หนึ่งไปยังสถานที่อื่นโดยไม่มีการซื้อ ให้ถือว่าผู้ประกอบการ
ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวม ได้จำหน่ายและส่งมอบน้ำตาลนั้น
ตั้งแต่วันส่งน้ำตาลไป

มาตรา ๒๑๗ ในกรณีที่ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือ
ผู้รวบรวม ส่งน้ำตาลออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ถือว่า
เป็นการซื้อจากผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวม
และส่งมอบน้ำตาลเมื่อผ่านด่านศุลกากร

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖ ๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

ถ้าผู้นำเข้าพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจของอธิบดีได้ว่า น้ำตาล
ที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรนั้น เป็นน้ำตาลซึ่งมิได้นำ
เข้าเพื่ออุปโภคหรือบริโภคภายในราชอาณาจักรแล้ว ให้
อธิบดีมีอำนาจยกเว้นภาษีการขนน้ำตาลให้ได้

มาตรา ๒๑๘ ในกรณีที่ผู้ประกอบการผลิตน้ำตาลให้
แก่ผู้ใด แม้ไม่มีการโอนกรรมสิทธิในน้ำตาล ก็ให้ถือว่า
การที่ผู้ขนได้มาซึ่งน้ำตาลเป็นการขนน้ำตาลจากผู้ประกอบการ
การ

มาตรา ๒๑๙ ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวม
อุปโภคหรือบริโภค หรือใช้ไปในการอุตสาหกรรมซึ่ง
น้ำตาลที่ผลิตขึ้นหรือนำเข้าในราชอาณาจักรก็ดี ผู้นำ
น้ำตาลเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่ออุปโภคหรือบริโภคก็ดี
ต้องเสียและชำระภาษีการขนน้ำตาล สำหรับผู้ประกอบการ
ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวม ให้ปฏิบัติเสมือนว่าได้ทำการ
จำหน่ายน้ำตาล สำหรับผู้อื่นให้ปฏิบัติตามวิธีการที่อธิบดี
กำหนด

ตอนที่ ๘๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๘

มาตรา ๒๒๐ ให้อธิบดีมีอำนาจยกเว้นภาษีการชื้อ
น้ำตาลสำหรับน้ำตาลที่อยู่ในครอบครองของผู้รวบรวม ซึ่ง
ได้รับใบทะเบียนสำหรับสถานที่และใบอนุญาตสำหรับตัว
แล้วได้ ถ้าเห็นว่าน้ำตาลนั้นได้เสียภาษีการชื้อน้ำตาลมาแล้ว
และอยู่ในครอบครองของผู้รวบรวมก่อนวันได้รับใบทะเบียน
และใบอนุญาตดังกล่าว

มาตรา ๒๒๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือ
ผู้รวบรวม ซึ่งได้รับใบทะเบียนและใบอนุญาตตามมาตรา
๒๓๑ แล้ว ชื้อน้ำตาลจากผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือ
ผู้รวบรวมอื่นเพื่อจำหน่ายต่อไป ให้ได้รับยกเว้นภาษีการชื้อ
น้ำตาล

มาตรา ๒๒๒ ในกรณีที่ผู้ไม่มีใบทะเบียนและใบอนุญาต
ชื้อน้ำตาล หรือมีทั้งรับโอนกิจการผลิตหรือค้าน้ำตาลจาก
ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวม อธิบดีหรือผู้ช่วย
ประจำจังหวัด โดยอนุมัติของอธิบดีจะยกเว้นภาษีการชื้อ
น้ำตาลให้ก็ได้

ตอนที่ ๘๓ เดือน ๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

มาตรา ๒๒๓ ในเดือนใด ผู้ใดส่งน้ำตาลไปนอก
ราชอาณาจักร ให้ผู้นั้นแจ้งเป็นหนังสือว่า น้ำตาลที่ส่งไป
นั้นได้มาอย่างไร เว้นจำนวนเท่าใด และส่งออกทางใด
ภายใน ๑ วันของเดือนถัดมา

การแจ้งสำหรับผู้ที่มีสำนักงานใหญ่ในจังหวัดพระนคร
และจังหวัดธนบุรี ให้แจ้งต่ออธิบดี สำหรับผู้ที่มีสำนักงาน
ใหญ่ในจังหวัดอื่น ให้แจ้งต่อข้าหลวงประจำจังหวัดที่สำนัก
งานใหญ่ตั้งอยู่

มาตรา ๒๒๔ ทุกเดือนที่มีการซื้อน้ำตาลอันเป็นกรณี
ได้รับยกเว้นภาษีการซื้อน้ำตาล ตามมาตรา ๒๒๑ ให้ผู้ซื้อ
และผู้จำหน่ายแจ้งรายการตามแบบและจำนวนและบัญชี
อธิบดีกำหนดภายใน ๑ วันของเดือนถัดมา

การแจ้ง สำหรับผู้ที่มีสำนักงานใหญ่ในจังหวัดพระนคร
และจังหวัดธนบุรี ให้แจ้งต่ออธิบดี สำหรับผู้ที่มีสำนักงาน
ใหญ่ในจังหวัดอื่น ให้แจ้งต่อข้าหลวงประจำจังหวัดที่
สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖ ๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

มาตรา ๒๒๕ ในกรณีที่มีการชื้อน้ำตาลจากผู้ประกอบการ
ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวมผู้ใด ให้ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือ
ผู้รวบรวมผู้นั้น รับผิดชอบในการชำระภาษีการชื้อน้ำตาล

มาตรา ๒๒๖ ให้ผู้รับผิดชอบในการชำระภาษีการชื้อน้ำตาล
ตามมาตรา ๒๒๕ ชำระภาษีการชื้อน้ำตาล ณ อำเภอท้องที่
พร้อมด้วยชั้นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนด ๒ ฉบับ
ภายในวันที่ ๑ ของเดือนทุกเดือน และการชำระภาษีนั้น
จะถือว่าสมบรูณ์ต่อเมื่อได้รับ ใบเสร็จรับเงินซึ่งนายอำเภอ
ได้ลงลายมือชื่อแล้ว แต่ให้รัฐมนตรีอำนาจที่จะวางระเบียบ
ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่นได้เมื่อเห็นสมควร

มาตรา ๒๒๗ ภาษีการชื้อน้ำตาล ถ้ามิได้ชำระภายใน
กำหนดตามมาตรา ๒๑๕ หรือมาตรา ๒๒๖ ให้ถือเป็น
ภาษีก้าง และให้ผู้รับผิดชอบในการชำระภาษีการชื้อน้ำตาลเสีย
เงินเพิ่มอีกร้อยละ ๑๐ เงินเพิ่มนี้ให้ถือเป็นภาษีการชื้อ
น้ำตาลด้วย

มาตรา ๒๒๘ เว้นแต่ในกรณีที่ได้รับยกเว้นภาษีการชื้อ
น้ำตาลตามมาตรา ๒๒๑ แห่งกฎหมายนี้ ผู้ประกอบการ

ตอนที่ ๘๓ เล่ม ๖ ๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวมผู้ใด จำหน่ายน้ำตาลไป และไม่
แสดงรายการปริมาณน้ำตาลที่จำหน่ายในบัญชีตามมาตรา
๒๓๖ แห่งลักษณะนี้ ก็มิได้อำนาจการช้อน้ำตาลสำหรับ
นำจลนนั้นไปชำระภายในกำหนด ให้ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า
หรือผู้รวบรวมผู้ใด เสียภาษีการช้อน้ำตาลสำหรับน้ำตาลนั้น
และเงินเพิ่มอีกเป็นจำนวนสิบเท่าหรือเป็นเงินสองร้อยบาท
แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า ภาษีการช้อน้ำตาลและเงิน
เพิ่มตามมาตรา ๒๓๖ ให้ชำระภายในกำหนดสิบ วันนับแต่วันที่
ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวมได้รับทราบจาก
พนักงานเจ้าหน้าที่ เงินเพิ่มนี้ให้ถือเป็นภาษีการช้อน้ำตาล
ถ้าไม่ชำระภายในกำหนด ให้ถือเป็นภาษีค้าง

ให้ผู้ขนส่งน้ำตาลผ่านด่านตรวจน้ำตาลโดยไม่มีใบผ่าน
ด่านตามมาตรา ๒๔๑ กำกับไปด้วยหรือมีใบผ่านด่านกำกับ
ไปไม่ครบตามจำนวนน้ำตาลที่ขนส่ง เสียภาษีการช้อน้ำตาล
สำหรับน้ำตาลที่ไม่มีใบผ่านด่านกำกับ หรือที่เกินจำนวนใน
ใบผ่านด่านกำกับ และเงินเพิ่มสิบเท่าหรือเงินสองร้อยบาท
เช่นเดียวกับที่ได้กล่าวในวรรคหนึ่ง

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

มาตรา ๒๒๔ ภาษีการชื้อน้ำตาล ถ้ามิได้ชำระภายในกำหนด ให้ถือเป็นภาษีค้าง เพื่อให้ได้รับชำระภาษีค้างให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับ

มาตรา ๒๓๖ ภาษีการชื้อน้ำตาล ถ้ามิขอลงให้ผู้ซื้อเป็นผู้เสีย ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวมซึ่งเป็นผู้จำหน่าย ต้องออกใบรับให้ผู้ซื้อสำหรับเงินนี้ต่างหากจากเงินอื่น และใบรับจะเฉพาะเงินส่วนนี้ไม่ต้องปิดแสดงปีอากร แต่ต้องแสดงปริมาณน้ำตาลที่จำหน่าย

มาตรา ๒๓๑ ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวมต้องแจ้งรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนด เพื่อขอรับใบทะเบียนสำหรับสถานที่ที่ตนควบคุมและใบอนุญาตสำหรับตัว

การแจ้ง สำหรับผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวม ซึ่งมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้แจ้งต่ออธิบดี สำหรับผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวมที่มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในจังหวัดอื่น ให้แจ้งต่อข้าหลวงประจำจังหวัดที่สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่

ตอนที่ ๘๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๕

ถ้าผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวม มีสถานที่
หลายแห่ง ให้แจ้งรายการเพื่อรับใบทะเบียนเป็นแห่ง ๆ ไป
สำหรับสถานที่ที่มิใช่ภายในหลักวันใช้บังคับบทบัญญัติใน
ลักษณะนี้ ให้แจ้งรายการภายในสิบห้าวันนับแต่วันมีขึ้น

มาตรา ๒๓๒ ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวม
ที่ได้รับใบทะเบียนสำหรับสถานที่ และใบอนุญาตสำหรับ
ตัวตามพระราชบัญญัติภาษีการชื้อน้ำตาล พุทธศักราช
๒๕๔๕ หรือพระราชบัญญัติภาษีการชื้อน้ำตาล (ฉบับที่ ๒)
พุทธศักราช ๒๕๔๗ แล้วไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๓๑
และให้ถือว่า ใบทะเบียนสำหรับสถานที่และใบอนุญาต
สำหรับตัวซึ่งผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวมที่กล่าว
ได้รับไปแล้วนั้น เป็นใบทะเบียนสำหรับสถานที่และใบ
อนุญาตสำหรับตัวออกให้ตามลักษณะนี้

มาตรา ๒๓๓ ในกรณีการโอนกิจการผลิตหรือค้ำน้ำตาล
ให้ผู้โอนแจ้งเรื่องโอนและให้ผู้รับโอนแจ้งรายการเพื่อขอ
รับใบทะเบียนและ ใบอนุญาตตามวิธีการที่กล่าวใน มาตรา
๒๓๑ ก่อนการโอน

ตอนที่ ๘๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๘

มาตรา ๒๓๕ ถ้าผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวม
มิได้รับใบอนุญาตสำหรับสถานที่แห่งใด ก็ให้มีให้ผลิตน้ำ
เข้าหรือจำหน่ายน้ำตาลในสถานที่แห่งนั้นจนกว่าจะได้รับใบ
ทะเบียนสำหรับสถานที่แล้ว

ถ้าผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวมมิได้รับใบ
อนุญาตสำหรับตัว ก็ให้มีให้ผลิต น้ำเข้า หรือจำหน่าย
น้ำตาล จนกว่าจะได้รับใบอนุญาตสำหรับตัวแล้ว

มาตรา ๒๓๕ ในกรณีที่ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือ
ผู้รวบรวม เลิกผลิตน้ำเข้าหรือจำหน่ายน้ำตาลในสถานที่
แห่งใด ให้ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวม ซึ่ง
ควบคุมสถานที่นั้นแจ้งให้อธิบดีหรือข้าหลวงประจำจังหวัด
ที่กล่าวในมาตรา ๒๓๖ แล้วแต่กรณีทราบตามแบบที่
อธิบดีกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันเลิกผลิต น้ำเข้า
หรือจำหน่ายน้ำตาลในสถานที่นั้น

ในกรณีที่ให้ อธิบดีหรือข้าหลวงประจำจังหวัดที่กล่าว
มีอำนาจสั่งปิดสถานที่นั้นและเรียก ใบทะเบียนและใบ
อนุญาตคืนได้ใบเมื่อไม่มีน้ำตาลจะจำหน่ายแล้ว

ตอนที่ ๘๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๕

มาตรา ๒๓๖ ให้ผู้ประกอบกร ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวม
ทำบัญชี ตามแบบ ที่อธิบดี กำหนด แสดงรายการ ปริมาณ
น้ำตาลหรือวัตถุอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีอยู่ ได้มา และจำหน่าย
ไป เป็นรายวัน และต้องเก็บรักษาบัญชีนี้ไว้จนกว่าจะได้
รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ทำลาย แต่ไม่เกิน
สามปี

มาตรา ๒๓๗ ให้อธิบดีมีอำนาจวางระเบียบกำหนดให้
ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวมปฏิบัติเกี่ยวกับเวลา
ทำการของสถานที่หรือสิ่งใด ๆ ซึ่งต้องตรวจวัดเพื่อตรวจสอบ
ในสถานที่ใด

มาตรา ๒๓๘ เพื่อให้การเป็นไป ตามบทบัญญัติใน
ลักษณะนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่หรือ
สถานที่ที่เกี่ยวข้องในเวลาระหว่างอาทิตย์ขึ้นและอาทิตย์ตก
และมีอำนาจทำการตรวจสอบ กับอาจหมายเรียกผู้ประกอบ
การ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวม หรือพยานหลักฐานอันควร
แก่เรื่องมาได้ส่วนใด

มาตรา ๒๓๙ ให้อธิบดีมีอำนาจที่จะตั้งด่านตรวจน้ำตาล
ขึ้น ณ ที่หนึ่งใด และแก้ไขได้ กับให้มีอำนาจกำหนด

ตอนที่ ๘๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

เส้นทางขนส่งน้ำตาลซึ่งมาจากท้องถิ่นที่ไม่ใช่ท้องถิ่นหนึ่ง
เมื่อใดก็ได้ การตั้งด่านตรวจน้ำตาลที่ดี การกำหนดเส้น
ทางขนส่งน้ำตาลที่ดี ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๔๐ ให้เจ้าพนักงานประจำด่านตรวจน้ำตาล
ตามมาตรา ๒๓๘ มีอำนาจสั่งพาหนะที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า
ขนส่งน้ำตาลหยุดที่ด่านตรวจน้ำตาลและมีอำนาจเข้าตรวจ
จำนวนน้ำตาล กับสอบถามและเรียกพระยานหลักฐาน
เกี่ยวกับการขนส่งน้ำตาลนั้นมาได้ส่วนได้

มาตรา ๒๔๑ ผู้ควบคุมพาหนะที่ขนส่งน้ำตาลในคราว
หนึ่ง ๆ เป็นจำนวนเกินกว่าร้อยกิโลกรัม มีหน้าที่ต้องขนส่ง
น้ำตาลตามเส้นทางที่อธิบดีกำหนด และต้องนำพาหนะที่
ขนส่งน้ำตาลมาให้เจ้าพนักงานประจำด่านตรวจน้ำตาลตรวจ
และได้ส่วน และให้เจ้าของน้ำตาลหรือผู้แทน หรือผู้
ควบคุมพาหนะที่ขนส่งน้ำตาล ขอรับ ใบ ผ่าน ผ่านจาก
เจ้าพนักงานประจำด่านตรวจน้ำตาลกำกับไปกับน้ำตาลที่ผ่าน
ด่านนั้นด้วย

ตอนที่ ๘๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๕

มาตรา ๒๔๒ ผู้ใดจงใจไม่ทำบัญชีเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๓๖ ที่๑ ทำบัญชีดังกล่าวไม่บริบูรณ์ก็ดี หรือทำบัญชีเป็นเท็จก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ วรร ๒ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๒๔ มาตรา ๒๓๐ มาตรา ๒๓๑ มาตรา ๒๓๓ มาตรา ๒๓๕ หรือฝ่าฝืนระเบียบตามมาตรา ๒๓๗ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๒๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓๔ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๔๕ ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจ

(๑) ออกใบรับตามมาตรา ๒๓๐ หรือแจ้งรายการตาม มาตรา ๒๒๔ มาตรา ๒๒๖ มาตรา ๒๓๑ หรือมาตรา ๒๓๓ ไม่ตรงกับความจริงเพื่อหลีกเลียงภาษี^๔ หรือ^๕ ขอลด^๖

(๒) ชักชั้นมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่ทำการ หรือมิให้ทำการตรวจสอบ หรือไม่ปฏิบัติตาม หมายถึงการฝ่าฝืนอำนาจตามมาตรา ๒๓๘

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

(๓) ไม่ยอมตอบคำถามเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซักถามหรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลี่ยงภาษีการชื้อน้ำตาล หรือ

(๔) ไม่ยอมตอบคำถาม หรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือตอบถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจของเจ้าพนักงานประจำด่านตรวจเข้าตลาดตามมาตรา ๒๔๐

มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๔๖ ผู้ใดไม่หยุดพาหนะ เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๔๐ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๔๑ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๒๔๗ เจ้าพนักงานผู้ใดโดยหน้าที่ราชการ ได้รู้เรื่องกิจการของผู้รับผิดชอบในการชำระภาษีการชื้อน้ำตาล หรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้องตามบทบัญญัติในลักษณะนี้ นำความนั้นไปแจ้งแก่ผู้ใด หรือยั่วให้ทราบด้วยวิธีใดโดยผิดหน้าที่

ตอนที่ ๘๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๕

มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุก
ไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

บัญชีอัตราภาษีการขนาน้ำตาล

น้ำตาล กิโลกรัมละ ๑๐ สตางค์

หมายเหตุ ๑. เศษของ ๑ กิโลกรัมแต่ไม่เกิน .๕ กิโล
กรัม ให้คิดเป็น .๕ กิโลกรัม และคิดภาษี
การขนาน้ำตาล ๑ ใบ ๒ ของอัตรา ถ้าเศษ
ของ ๑ กิโลกรัมแต่เกิน .๕ กิโลกรัม ให้
คิดเป็น ๑ กิโลกรัม และคิดภาษีการ
ขนาน้ำตาลตามอัตรา

๒. น้ำตาลใด ๆ ถ้ามีน้ำตาลทำจากอ้อย ตาล
โตนด มะพร้าว ต้นไม้อื่นหรือน้ำเข้ามา
จากต่างประเทศเจือปนอยู่ ให้ถือเป็นน้ำ
ตาลทั้งหมด "

มาตรา ๓๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นลักษณะ ๗ แห่ง
ประมวลรัษฎากร

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๕

“ ลักษณะ ๗ ”

ภาษีโรงแรมกตาคาร

มาตรา ๒๔๘ การเรียกเก็บภาษีโรงแรมกตาคาร ซึ่ง
บัญญัติไว้ในลักษณะนี้ให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุม
ของกรมสรรพากร

มาตรา ๒๔๙ ในลักษณะนี้

“ โรงแรมกตาคาร ” หมายความว่า สถานที่ซึ่งเป็น
โรงแรมตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช ๒๕๓๘
หรือซึ่งเป็นที่จำหน่ายอาหารเพื่อการค้า หรือซึ่งเป็นทั้ง
โรงแรมและเป็นที่จำหน่ายอาหารเพื่อการค้า และสถานที่
นั้นมีค่ารายปีไม่น้อยกว่า ๖๐๐ บาท

“ เจ้าสำนัก ” หมายความว่า บุคคลผู้ควบคุมและ
จัดการโรงแรมกตาคาร

“ ที่พัก ” หมายความว่า สถานที่จัดไว้สำหรับคน
เดินทางหรือบุคคลอื่นใดซึ่งเจ้าสำนักจัดให้พักอาศัยเพื่ออยู่
หรือพักชั่วคราว

“ อาหาร ” หมายความว่า ของกินหรือเครื่องดื่มทุกชนิด

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

“ข้อ” หมายความว่า รับโอนกรรมสิทธิ์ไม่ว่ากรณีใดๆ

“ค่ารายปี” หมายความว่า ค่ารายปีตามมาตรา ๗๘

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่
ตามมาตรา ๑๓๐

มาตรา ๒๕๐ ตั้งแต่วันใช้บังคับบทบัญญัติแห่งลักษณะ
นี้ ให้จัดเก็บภาษีเรียกว่าภาษีโรงแรมภัตตาคาร เมื่อมีการ
เช่าที่พัก หรือมีการเช่าที่พักและซื้ออาหารบริโภค หรือมีการ
ซื้ออาหารบริโภคในโรงแรมภัตตาคาร

โรงแรมภัตตาคารใด นำอาหารจากที่อื่นมาให้บริการ
บริโภคในโรงแรมภัตตาคาร ให้ถือว่าเป็นการซื้ออาหาร
บริโภคในโรงแรมภัตตาคารนั้น

มาตรา ๒๕๑ การเก็บภาษีโรงแรมภัตตาคาร ตาม
ลักษณะนี้ ให้เก็บในอัตราร้อยละ ๒๐ ของเงินที่โรงแรม
ภัตตาคารเรียกเก็บเป็นค่าเช่าที่พัก หรือค่าเช่าที่พักและค่า
อาหาร หรือค่าอาหาร

เงินที่เรียกเก็บเป็นค่าบริการและสิ่งอื่นที่จัดให้เนื่อง
ในการเช่าที่พักหรือการเช่าที่พักและซื้ออาหารบริโภค หรือ

ตอนที่ ๘๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

การซื้ออาหารบริโภคในโรงแรมภัตตาคาร ให้ถือเป็นเงินที่
โรงแรมภัตตาคารเรียกเก็บตามความในวรรคก่อน

การคำนวณภาษีตามมาตรา ๕ ถ้าเอาอาหารมีเศษต่ำ
กว่า ๕ สตางค์ให้ปัดทิ้ง

มาตรา ๒๕๒ ในกรณีที่เรียกเก็บเงินตามมาตรา ๒๕๑
ต่ำกว่า ๕ บาท ให้ได้รับยกเว้นภาษีตามลักษณะนี้ แต่ถ้า
เรียกเก็บเงินดังกล่าวไม่ต่ำกว่า ๕ บาทไม่ว่ากรณีใด ๆ ต้อง
เสียภาษีตามลักษณะนี้

มาตรา ๒๕๓ การซื้ออาหารบริโภคในโรงแรมภัตตาคาร
มือหนึ่ง ๆ หลายสิ่ง ค่าอาหารที่จะเรียกเก็บนั้นต้องเรียกเก็บ
รวมกันโดยไม่แยกเป็นรายสิ่ง

มาตรา ๒๕๔ ในกรณีที่บุคคลหลายคนซื้ออาหารบริโภค
ร่วมกัน ค่าอาหารที่จะเรียกเก็บนั้น ต้องเรียกเก็บรวมกัน
โดยไม่แยกเป็นรายบุคคล

การบริโภคร่วมกันนั้น คือ เมื่อการบริโภคนั้น ทุกคน
อาจบริโภคอาหารสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือทุกสิ่งร่วมกันได้ หรือ
เมื่อมีผู้รับเลี้ยงในการบริโภค

ตอนที่๔๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๘

มาตรา ๒๕๕ ภายใต้อาณัติของนี้ ให้ชำระเมื่อโรงแรม
ภัตตาคารได้รับชำระเงินตามมาตรา ๒๕๑ และให้ชำระ
โดยโรงแรมภัตตาคารออกใบรับเงิน แสดงค่าเช่าที่พัก
หรือค่าเช่าที่พักและค่าอาหาร หรือค่าอาหาร และแสดง
จำนวนเงินภาษีโรงแรมภัตตาคาร แล้วปิดแสดงใบอากร
มหรสพเท่าจำนวนเงินภาษีนั้น และจัดนำแสดงใบ ดังกล่าว
ตามความในลักษณะ ๒ หมวด ๖

เงินค่าแสดงใบอากรมหรสพที่ต้องปิดในใบรับนั้น ให้
ผู้เช่าที่พัก หรือผู้เช่าที่พักและ^๕ขออาหารบริโภค หรือผู้^๕ขอ
อาหารบริโภค มีหน้าที่ต้องเสียให้แก่โรงแรมภัตตาคาร ถ้า
ผู้เช่าที่พัก หรือ ผู้เช่าที่ ^๕พัก และ^๕ขออาหาร บริโภคหรือผู้^๕ขอ
อาหารบริโภค ไม่เสียเงินดังกล่าว ให้โรงแรมภัตตาคารมี
สิทธิเรียกร้องเอาจากผู้เช่าที่พัก หรือผู้เช่าที่พักและ^๕ขอ
อาหารบริโภค หรือผู้^๕ขออาหารบริโภคได้

เงินภาษีโรงแรมภัตตาคารซึ่งแสดงในใบรับนั้น ให้
ยกเว้นไม่ต้องเสียอากรแสดงใบ

มาตรา ๒๕๖ ให้อธิบดีมีอำนาจวางระเบียบ กำหนด
ให้โรงแรมภัตตาคารปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ใบเสร็จ การ

ตอนที่ ๓๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

เก็บต้นข้าวใบเสร็จ การยื่นรายการแสดงการเรียกเก็บเงิน
ตามมาตรา ๒๕๑ การขอ^ขแสดงป้อากรมหรสพและการใช้
แสดงป้อากรมหรสพของโรงแรมภัตตาคาร

มาตรา ๒๕๑ โดยการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามมาตรา ๒๕๕ กีด โดยการกล่าวหาแจ้งความของบุคคล
ใด ๆ ไม่ว่าจะเป็เจ้าพนักงานรัฐบาลหรือมิใช่ก็ดี ถ้า
ปรากฏว่าไม่เสียภาษีโรงแรมภัตตาคาร หรือเสียไม่ครบถ้วน
ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกเก็บภาษีโรงแรม ภัตตาคาร จาก
โรงแรมภัตตาคารที่เกี่ยวข้องจนครบ และให้เรียกเก็บเงิน
เพิ่มอีกเป็นจำนวน ๒ เท่าของภาษีโรงแรมภัตตาคารที่ไม่
เสียหรือที่ขาด หรือเป็นเงิน ๒๕ บาทแล้วแต่อย่างใดจะ
มากกว่า ภาษีโรงแรมภัตตาคารและเงินเพิ่มตามมาตรานี้
ให้ชำระเป็นเงินภายในกำหนด ๑๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับ
ทราบจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เงินเพิ่มนี้ให้ถือเป็นภาษี
โรงแรมภัตตาคาร

เงินเพิ่มเมื่อเรียกเก็บได้แล้ว ให้หักออกร้อยละ ๒๐
เป็นเงินสนับสนุนรางวัลเพื่อจ่ายให้แก่บุคคลที่ตรวจพบ หรือ

ตอนที่ ๘๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

บุคคลที่แจ้งความกล่าวหาดังกล่าวในวรรคหนึ่งตามระเบียบ
ที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๒๕๘ ให้เจ้าสำนักมีหน้าที่และความรับผิดชอบใน
การปฏิบัติและการชำระภาษีโรงแรมภัตตาคารของ โรงแรม
ภัตตาคารตามบทบัญญัติในลักษณะนี้ทุกประการ

มาตรา ๒๕๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปใน
โรงแรมภัตตาคารเพื่อตรวจกิจการเกี่ยวกับภาษีโรงแรม
ภัตตาคาร ยึดเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและออกหมาย
เรียกเจ้าสำนักหรือพระชนมหลักฐานมาไต่สวนได้เมื่อมีเหตุ
สมควร

มาตรา ๒๖๐ ภาษีโรงแรมภัตตาคาร ถ้ามิได้ชำระ
ภายในเวลาที่กำหนดไว้ให้ถือเป็นภาษีค้าง และเพื่อให้
รับชำระภาษีค้าง ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับ

มาตรา ๒๖๑ ผู้เช่าที่พัก หรือผู้เช่าที่พักและซื้ออาหาร
บริโภค หรือผู้ซื้ออาหารบริโภค ผู้ใดไม่ยอมเสียเงินค่า
แสดงใบออกกรมหรสพให้แก่โรงแรมภัตตาคารให้ครบถ้วนที่ดี
โรงแรมภัตตาคารใด ไม่ออกใบรับเงินก็ดี ไม่ปิดแสดงใบ

ตอนที่ ๘๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

อากรมหรสพบนใบรับเงินก็ดี ปดเสตมป้อกรมหรสพ
ไม่ครบถ้วนก็ดี ไม่ขีดฆ่าเสตมป้อกรมหรสพก็ดี เป็นการ
ฝ่าฝืนมาตรา ๒๕๕ หรือออกใบรับไม่ตรงกับความจริง
หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๕๓ หรือมาตรา ๒๕๔ หรือไม่ปฏิบัติ
ตามระเบียบของอธิบดี เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๕๖ มี
ความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๒๖๒ ผู้ใด โดยรู้อยู่แล้ว หรือจงใจ ไม่ปฏิบัติ
ตามหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ยอมตอบคำถาม
เมื่อซักถามตามมาตรา ๒๕๕ มีความผิดต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินห้าร้อยบาท "

มาตรา ๔๐ บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่
ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้
ได้ในการจัดเก็บภาษีหรือเงินช่วยไปพุทธศักราชต่าง ๆ หรือ
อากรที่ยังค้างอยู่หรือที่พึงชำระ ก่อนวันใช้บังคับ บทบัญญัติ
แห่งพระราชบัญญัตินี้

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

มาตรา ๔๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเรือตรี ถ. ชำรงนาวาสวัสดิ์
นายกรัฐมนตรี